

DE STELLING

De helft van de Belgische wetgeving is Europees opgelegd.

ONBESLIST

Inleiding

Wat de Europese Commissie en het Europees Parlement beslissen, moeten de lidstaten omzetten in nationale regels en wetten. Over de omvang van de Europese invloed hoor je de gekste cijfers. Europaspecialist professor Hendrik Vos legt uit hoe het nu zit.

Omschrijving

“Het is heel moeilijk om daar een cijfer op te plakken. De impact verschilt van domein tot domein. Op het vlak van milieubeleid heeft Europa een heel grote invloed, terwijl dat bij onderwijs en cultuur veel minder het geval is. Europese regels zetten de krijtlijnen uit en landen beschikken bij de invulling ervan nog over manoeuvreerruimte. Bepaalde regels die je als land wil invoeren, mogen niet van Europa. De grootte van die impact is nog moeilijker te bepalen.”

“Vandaag beslist Europa bijna over alles mee omdat heel wat problemen en uitdagingen niet stoppen aan onze grenzen. Klimaatverandering, de migratieproblematiek, terreurbestrijding ... Die kan je niet land per land aanpakken.” Waarom de Europese vingerafdruk op onze nationale wetten en regels zo groot is heeft ook een andere reden. Hendrik Vos: “We hebben in Europa beslist om één markt te zijn zonder obstakels. Vroeger hanteerde elk land zijn eigen standaarden, normen en regels, een grote belemmering voor groei. In plaats van 28 aparte nationale regels maken we nu één Europese regel. Daarom lijkt het soms dat Europa zich bemoeit met de grootste pietluttigheden. Maar die eengemaakte markt is een goede zaak voor een land als België met een open economie die sterk afhangt van

de export. Het is bovendien niet zomaar een vrij westen, maar een markt met allerlei regels: over milieu, voedsel, consumentenbescherming, dierenwelzijn, en zelfs op sociaal vlak. Misschien zijn de regels niet streng genoeg, maar ze zijn meestal wel al een stuk scherper dan op andere plekken in de wereld.”

Er is vaak kritiek op de totstandkoming van die regels, maar volgens Hendrik Vos zijn er voldoende democratische checks en balances ingebouwd. “De Europese Unie is één grote compromissenfabriek. Iedereen moet toegevingen doen om de eengemaakte markt te laten functioneren. De Commissie heeft geen wetgevende bevoegdheid. Ze doet voorstellen van wetgeving die pas Europese regel worden als ze gedragen worden door een meerderheid in het Europees Parlement en door een tweederdemeerderheid onder de lidstaten. Het probleem in Europa is dus niet dat je niet genoeg inspraak hebt, maar dat in de hele Europese Unie mensen heel verschillende meningen hebben waarmee je rekening moet houden. Dan kom je vaak tot wat verdund beleid waar niemand echt enthousiast over is maar misschien is het sluiten van compromissen ook gewoonweg een teken van beschaving.”

Conclusie

Het zou kunnen dat de helft of meer van onze wetgeving Europees is bepaald, maar een exact cijfer is onmogelijk te bepalen. De invloed van Europa op onze nationale wetgeving verschilt van domein tot domein. De grootste motivatie voor een sterke Europese vingerafdruk in onze nationale wetten en regels is de versterking van de eengemaakte Europese markt en de vaststelling dat de grote uitdagingen van vandaag niet stoppen aan onze landsgrenzen. ⁶⁶